

19è Col·loqui Germano-Català «Normes i identitats» (19. Deutscher Katalanistentag «Normen und Identitäten»). Del 6 al 9 de juny de 2003 es va celebrar a la ciutat de Colònia (Renània del Nord-Westfàlia) el dinovè col·loqui de catalanística a Alemanya, organitzat per l'Associació Germano-Catalana (*Deutscher Katalanistenverband*) en col·laboració amb el Departament de Filologia Romànica de la Universitat de Colònia i el Departament de Traducció i Comunicació Multilingüe de la Universitat de Ciències Aplicades (Fachhochschule Köln). L'edició anterior havia tingut lloc l'octubre de 2001 a la Ludwig-Maximilians-Universität de Munic, tot aprofitant la convocatòria del Col·loqui Alemany de Filologia Romànica d'aquell any.

El congrés volia defugir delimitacions temàtiques massa restrictives, per la qual cosa s'optà per l'epígraf «Normes i identitats», un cartell obert que permetia —i suggeria— un ven-

tall amplíssim d'arguments i de punts de vista. A l'entorn d'aquesta directriu van coincidir una setantena d'estudiosos, docents en la majoria dels casos en facultats del món germanòfon i de l'àrea lingüística catalana, tot i que no hi faltaren alguns representants d'altres centres europeus. L'activitat científica es va distribuir en dues seccions: una de lingüística, dirigida per Aina Torrent-Lenzen (professora dels estudis de Traducció a la Fachhochschule), i una de literatura, coordinada per Pilar Arnau (aleshores directora adjunta de l'Institut Ramon Llull). Les sessions de treball van tenir lloc a les aules de la Fachhochschule, mentre que l'acte d'inauguració de les jornades i les conferències plenàries es va dur a terme a les dependències de la Universitat de Colònia.

Ens permetrem just un parell de mots sobre els conferencians que encetaren el simposi: Georg Kremnitz, catedràtic de la Universitat de Viena i occitanista d'anomenada, va pronunciar un parlament de tall autobiogràfic amb el títol «Mein Weg zum Katalanischen» [«El meu camí cap a la llengua catalana»], en el qual glossà el seu deute intel·lectual envers els sociolingüistes valencians dels anys setanta; Joan Veny (Barcelona), en la ponència «Norma i espai en català», va comentar diverses unitats lèxiques extretes de l'*Atlas Lingüístic del Domini Català* per tal d'exemplificar aspectes concrets de la relació entre llengua diatòpica i estàndard; Richard Baum (Aquisgrà) tractà els lligams entre la literatura europea i l'Edat Mitjana llatina; Klaus Gloy (Oldenburg) es referí als conceptes conductors del col·loqui des de la perspectiva de la sociolingüística; i Elke Sturm-Trigonakis (Tessalònica), per últim, parlà de les identitats urbanes en la novel·la negra, tot confrontant la Barcelona de Manuel Vázquez Montalbán amb l'Atenes de Petros Markaris. Quant als treballs presentats en els blocs de comunicacions, la nombrosa participació, la varietat d'assumptes exposats i, sobretot, l'extensió migrada d'aquest escrit no permetrien sinó un llistat carregós de títols i ponents. Tanmateix, assajarem de traçar-ne un panorama orientatiu, per força arbitrari i sense cap pretensió d'exhaustivitat.

Aquestes van ser algunes de les qüestions tractades a l'àrea de lingüística: la incidència del lèxic en la construcció de la identitat en els anuncis (Lídia Pons); la normativa fabriana segons Josep Calveras (Narcís Iglésias); la concurrència d'elements d'oralitat, o considerats propis dels registres orals, en la llengua escrita (Christian Münch); la identitat com a determinant de l'ús del català a València (Raquel Casenoves Ferrer); les normes socioculturals segons les reflecteix la paremiologia (Maridès Soler); l'evolució de les normes d'ús a les terres de parla catalana (Carsten Sinner); i el particularisme lingüístic anticatalà a Mallorca, l'anomenat *gonnellisme* (Guillem Calaforra i Sebastià Moranta), entre altres. La secció de literatura va constituir, al seu torn, un fòrum de debat sobre molt diversos aspectes. Es va parlar de la *instrumentalització* de la història com a element característic de la construcció identitària i del paper *fundacional* dels autors medievals (Josep E. Rubio); de la figura dels Trastàmara en la poesia romàntica (Magí Sunyer); de la identitat catalana medieval en el *Canigó* verdaguerià (Ricard Torrents). Però els treballs se centraren preferentment en les lletres contemporànies, tot analitzant tendències artístiques, com ara la poesia visual dels anys seixanta i setanta (Mariona Masgrau), o bé fixant-se en un sol escriptor o una única obra. De Rodoreda a Porcel, Carme Riera i Maria-Antònia Oliver, passant per Gimferrer i Martí i Pol.

Al marge del debat científic del simposi, l'Associació Germano-Catalana va lliurar el Premi Brigitte Schlieben-Lange a Sandra Herling, de la Universitat de Siegen, per l'excel·lent tesi de llicenciatura «Kastilisch, Normkatalanisch und Mallorquinisch auf Mallorca» [«Castellà, català estàndard i mallorquí a Mallorca»], i la Beca d'Investigació Rudolf Brummer a Katharina Wieland (Würzburg), que treballa en un projecte de tesi doctoral sobre els usos lingüístics dels joves de Barcelona. D'altra banda, Georg Kremnitz va ser nomenat president d'honor de l'entitat organitzadora, els socis de la qual van aprofitar l'avinentsa del congrés per celebrar l'assemblea; d'aquesta manera, els membres presents al ple van renovar en els seus càrrecs la

gran part de l'equip directiu fins al pròxim col·loqui (que, ateses les diverses fites que augura el calendari, probablement no s'escaurà fins a la primavera de 2006). Així mateix, l'ocasió va servir perquè Ester Franquesa i Ariadna Puiggené, directora i cap de projectes, respectivament, de l'Àrea de Llengua de l'Institut Ramon Llull, viatgessin a Colònia per reunir-se amb els lectors que ensenyen el català en universitats alemanyes i conèixer de primera mà algunes de les seves motivacions i inquietuds.

La casa editorial Axel Lenzen preveu publicar les actes del col·loqui durant l'any 2004.
[S. M.]